

101969

Forsvarsminister Ljungberg kjente ikke våbenstillstandsavtalen i 1940.

OSLO, 27. nov.

(NTB) Både rettslokalet og korridoren utenfor var fullpakket av folk da den offentlige møte i Skancke-saken begynte. Befalingsforbudet er hevet.

Det fortsettes å snakke om de forklarende om krigshandlingene og kapitulasjonen i Norge i 1940 var general Roscher-Nielsen.

Generalen svarer bestemt «nei» på forsvarerens spørsmål om generalen har underskrevet en avtale med tyskerne om nedleggelse av våbenene i 1940. Avtalen gjelder bare landstridskretene, sa han.

Forsvareren opplyser at han har fått avskriften av en fenrik i Nord-Norge. I denne avskriften heter det at nedleggelsen gjaldt alle stridskretter.

Den 9. juni meddelt tyskerne at de var villig til å forhandle om våbenstillstand.

Roscher-Nielsen reiste på vegne av general Ruge til Trondheim med tysk fly 10. juni.

I Roscher-Nielsens instruks het det at han så langt råd var skulde undgå å gi æresord og hvis tyskerne fastholdt det skulde i hvert fall færrest mulig av de norske officerene gi sitt æresord.

På Britannia hotell ble Roscher-Nielsen mottatt av von Falkenhorsts staschef, oberst von Buschenhagen.

Da forhandlingene skulde begynne spurte oberst Buschenhagen etter general Roscher-Nielsens fullmakt. Han svarte at hans fullmakt gikk ut på å forhandle om våbenstillstand for de norske landstridskretter.

«Og de norske sjøstridskretene?» spurte tyskeren.

«Dem kan ikke jeg svare for, dessuten er de utenfor landets grenser.»

«Vil det si at sjøstridskretene vil forsette kampen?»

«Ganske sikkert.»

«Så vidt jeg forstår, fortsatte stabschefen, har De da ingen fullmakt til å forhandle om fred?»

«Nei.»

Dommeren minner Roscher-Nielsen om den store betydning hans uttalelser har og ber ham ta reservasjon hvis noe skulde være uklart.

Hverken hos mig eller de tyske forhandlere var det et øieblikk tvil om at vi bare forhandlet om våbenstillstand, svarer generalen og henviser til våbenstillstandsavtalen.

General Roscher-Nielsen nektet å forhandle videre på grunnlag av det første tyske utkastet, men stabschefen stilte sig imøtakkende, og etter åmørelange forhandlinger ble alle paragrafene i dette utkastet endret.

Stammer avtalen med Deres begrensede fullmakt spør forsvareren.

Ja, svarer Roscher-Nielsen.

Forsvareren mener dette kan diskuteres og henviser til sitt utkast — den tyske utgaven — der det heter om nedleggelsen gjaldt de samlede stridskretter.

Han nevner videre avtalens form: Nedleggelsen gjelder også op

„Minister“ Skanckes forsvarer går general Roscher Nielsen hårdt på klingen for å få klarlagt omfanget av avtalen Ingen fredsavtale, sier general Ruge.

transportmidler til sjøs, og spør Roscher-Nielsen om også det er landstridskretter.

— De blev brukt av landstridskretene, svarer han.

Efter en temmelig irritert replikk-veksel mellom forsvareren og generalen, spør forsvareren hvor Roscher-Nielsen har fått sin avskrift av våbenstillstandsavtalen som han har med sig i retten.

— Det vet jeg ikke, sier generalen. Det er undertegnet «fra en av samfundets bærere».

Både forsvareren og Roscher-Nielsens avskrifter har lik tekst, og generalen sier tørt at de vel har samme kilde.

Ved eksaminasjonen mot slutten søker forsvareren å vise at avtalen også gjaldt tropper utenfor 6. divisjon i Nord-Norge.

Roscher-Nielsen fastholder imidlertid at den bare gjaldt 6. divisjon. Det var i hvert fall meningen både fra mig og tyskernes side, sier han.

De to vidne er forsvarsminister 9. april 1940, Birger Ljungberg. Den britiske minister hadde opøst ham

4. eller 5. juni og medelt at de engelske troppene måtte trekkes ut av Nord-Norge. Regjeringen hadde derfor bestemt at krigen skulde fortsettes utenfor Norge. Noen videre befaling med kapitulasjonen hadde ikke regjeringen efter at den hadde innskibet sig.

De militære instanser blev ikke gitt direktiver om å slutte våbenstillstand, men fikk fullmakt til å demobilisere. Noen drøftelser om kapitulasjon kom aldri frem i regjerings-møtene i Norge.

Ljungberg blir av Skanckes forsvarer forelagt avskrifter av våbenstillstandsavtalen, men erklærer at han aldri har sett den.

Dagens siste vidne var generalleitnant Otto Ruge. Forsvareren begynner eksaminasjonen med å spørre om ikke et norsk hovedangrep i Narvik-distriktet var planlagt like før kapitulasjonen. Ruge bekrefter dette. Kapitulasjonen kunde aldri bli annet enn en kapitulasjon uten betingelser, sier Ruge. Roscher-Nielsens fullmakt gikk ut på å gjøre det beste ut av situasjonen. Kapitulasjonsavtalen var bare en militæravtale som omfattet de styrker som stod under Ruges kommando. Roscher-Nielsen hadde ikke fullmakt til å slutte noen som helst fredsavtale. Det forelå ingen skriftlig fullmakt fra regjeringen til Ruge. Det var imidlertid helt klart at krigen skulde fortsettes og Hambro hadde til og med foreslått å føre kampen videre fra Svalbard og Jan Mayen. Ruge understreker at han hadde kapitulert som chef for forsvaret.

Forsvareren spør om ikke da også kapitulasjonsavtalen bandt den norske regjering. — «Det får de spørre regjeringen om», svarer vidnet. — For å undgå splittelse i officerskorps et gir Ruge en ækndtlig ordre til alle offiserer om å gi sitt æresord til tyskerne. Selv hadde Ruge gått i tysk fangenskap for å understreke at Norge og Tyskland fremdeles var i krig. I det vidnets forklaring skal protokollføres, reiser Ruge sig og sier at han som «en enkeltmann» godt kan forstå at andre kan ha misforstått både kapitulasjonsavtalens form og hans egne proklamasjoner i radio. Saken fortsetter i morgon. Bl. a. skal fny. utenriksminister Kohrt, og statsminister Nygaardsvold vidne.

rhold krike

ON, 27. nov.
visningen
Frankrike vil
m de to land
der Tass i en
asteren. Det
at arrestasjo
ng provo
vlede op
emer som nu
arbeidermas

valget end.

for Ar- iet.

27. november.
get i Graves-
ka kandidat.
1902 stemmer
dikandidat
017 stemmer.
e enn på man-

la torsdag ef-
uset, mindre
t var blitt
pæringvalget
i 1945 og er-
dem alle. Fier-
diertid ganske
1945.

entanter stod
land voldkom
i Underhuset
er over mot
Opposisjonen
akt bruk av
lingen, undat

sjøringen

vil det være
ering av kon-
Liselede
opnåva mel-
ledag og nyt-

Mannerheim alvorlig syk.

HELSINGFORS, 27. nov.

(NTB fra FN.B.) Finnlands forhenvende president marskalk Carl Gustaf Mannerheim, er alvorlig syk, blev det opplyst torsdag kveld. Marskalken lider av et ondartet mavesår som har plaget ham i en rekke år. Lægene har rådet ham til å reise til Stockholm og la sig underkaste en specialkur, men pasienten mener selv at han er allfor svak til å foreta en slik reise nu.

Ledigere underholdning i Kringkastingen?

I forbindelse med den kritikken som blev reist mot visekonkurransen i Kringkastingen hadde riksprogramchefen i går i Oslo et møte med programutvalget for å drøfte forskjellige spørsmål i forbindelse med underholdningsprogrammene. Riksprogramchefen gav uttrykk for at han hadde merket sig kritikken og at programledelsen vil ta hensyn til den. Utvalget vil støtte de forslag som er gjort for å få underholdningsprogrammene op på et høiere nivå.

stiller til
gjenopta
gdende
lettet
mennes
Regjerin
efter over
nenriksmi
lerte i en
til statstj
lig lærern
igjen. Inn
at streike
fektiv, id
teasleme
arbeidet.
Streiket
tid riktig
og hevder
streikende
å arbeide
rerne har
ta arbeide
Regjerin

Ele ras i T

Gen
sendt
degjort
Han u
— I
ringsh
tatt n
sikte
ukont
anlegg
ren fo
kunne
selv
syn ta
Det
være
selges
udes
av kr
mulig
tigge
om a
10 år.

Der v om bi

Lag
Odelst
gen a
berg
venter

3 1/2 R

Byrette
(eks. Ni
til 3 1/2
talt for
ger, innb
kel, Han
10 år.

